

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **V. Z.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Slezská 874/36, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2017, č. j. MV-141054-3/SO/sen-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2017, č. j. 46 A 60/2017 – 20,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2017, č. j. 46 A 60/2017 – 20, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :**I. Vymezení věci**

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla věc postoupena Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) jako soudu místně příslušnému ve smyslu § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změnách některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Předmětem sporu je, zda postoupení krajského soudu městskému soudu jako soudu místně příslušnému bylo věcně správné či nikoliv.

[3] Krajský soud v napadeném usnesení uvedl, že v projednávané věci žaloba směřuje proti rozhodnutí ve věci stěžovatelovy žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. K určení místní příslušnosti se tak namísto obecných ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), použije zvláštní

pravidlo obsažené v § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců. Místně příslušným je tak krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu.

[4] Z žaloby a z obsahu napadeného rozhodnutí vyplynulo, že stěžovatel je hlášen k pobytu na adrese Z. 6, P. 9. Krajský soud nebyl místně příslušný k projednání a rozhodování této věci, a proto rozhodl o postoupení věci městskému soudu jako soudu věcně a místně příslušnému.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[5] Stěžovatel napadá usnesení krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[6] Byl přesvědčen o tom, že si krajský soud při posuzování místní příslušnosti zjišťuje údaje o pobytu stěžovatele z veřejné evidence. Z ní je pak jednoznačně patrné, kde je stěžovatel hlášen k pobytu v den podání žaloby, tak jak je stanoveno v § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.

[7] Zdůrazňuje, že dne 2. 3. 2017 (tedy ještě před samotným rozhodnutím žalovaného) změnil své bydliště, a to na adresu Z. 484, P. (Středočeský kraj). S ohledem na tuto skutečnost je příslušný k projednání krajský soud, u něhož byla také žaloba podána dne 10. 3. 2017, nikoli městský soud.

[8] Je si vědom toho, že v hlavičce jím podané žaloby uvedl chybně svou dřívější adresu, nicméně byl přesvědčen, že krajský soud si tuto skutečnost ověří z veřejné evidence. Na podporu svých tvrzení předkládá kopii cestovního pasu, z které je patrné, že se na nové adrese Z. 484, P. nachází od 2. 3. 2017, tedy prokazatelně změnil bydliště ještě před podáním žaloby.

[9] Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a věc vrátil tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

[10] Žalovaný se ke kasační stížnosti stěžovatele v soudem poskytnuté lhůtě nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[12] Určení místní příslušnosti je obecně upraveno v § 7 odst. 2 s. ř. s., nicméně odchylná pravidla pro určování místní příslušnosti jsou obsažena mj. v § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců. Toto zvláštní ustanovení v době rozhodování krajského soudu stanovilo, že „*ke řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost. To neplatí, jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti ubravit náklady spojené se správním vyhoštěním, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, rozhodnutí o umístění cizince do části s přísným režimem zajištění a rozhodnutí o správním deliktu.*“

pokračování

[13] Hlášeným pobytem stěžovatele ve smyslu § 172 odst. 6 věty první, části před středníkem, zákona o pobytu cizinců se rozumí místo pobytu, jehož ohlášením k tomu příslušnému správnímu orgánu cizinec splnil ohlašovací povinnost stanovenou v § 93 a násl. zákona o pobytu cizinců (viz rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2012, č. j. 5 As 100/2011 – 27, který se sice týkal místní příslušnosti ve věci rozhodnutí o správním vyhoštění, ale zmíněný závěr dopadá i na současné znění § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců). Pouze u cizince, který nemusí hlásit pobyt, se místní příslušnost soudu k řízení určuje dle místa, kde se cizinec převážně zdržuje. Následně se uplatní zbytkové kritérium uvedeného ustanovení v ostatních případech, přičemž v těch bude příslušný krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území.

[14] V posuzované věci směřuje žaloba proti rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 18. 9. 2013, č. j. OAM-6377-24/DP-2013 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla výrokem I. dle § 45 odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 1 a § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců a dále výrokem II. dle § 45 odst. 1 ve spojení s § 46 odst. 1 a § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců zamítnuta žádost stěžovatele o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.

[15] Soud nesdílí přesvědčení stěžovatele, že bylo povinností krajského soudu ověřovat si při podání žaloby, zda adresa stěžovatele uvedená v žalobě je správná z hlediska aktuálních záznamů ve veřejné evidenci. V posuzované věci vycházel krajský soud z obsahu žaloby a z obsahu napadeného rozhodnutí žalovaného, kde byla jednoznačně uvedena původní adresa stěžovatele. Krajský soud proto neměl žádné pochybnosti o skutečnostech týkajících se adresy stěžovatele a tím i místní příslušnosti soudu. Nejsou-li o adrese stěžovatele žádné pochybnosti, není důvod k jakémukoliv bližšímu prošetřování této skutečnosti. Je nepochybné, že v době podání žaloby stěžovatel již nebyl na původní adrese hlášen a bylo v prvé řadě jeho povinností tuto novou adresu v žalobě uvést. Z obsahu kasační stížnosti neplyne, že by mu ve správném uvedení adresy v době podání žaloby bránily nějaké důvody.

[16] Soud následně posoudil věcnou správnost napadeného usnesení krajského soudu.

[17] Soud si vyžádal správní spis, jehož součástí byl *Výpis z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR ze dne 29. 3. 2017*. Z tohoto výpisu a z předložené kopie cestovního dokladu plyne, že stěžovatel měl v období od 2. 3. do 6. 3. 2017 evidovanou novou adresu Z. 484, P., tedy v době před podáním žaloby, která byla podána dne 10. 3. 2017. Ze správního spisu dále vyplývá, že stěžovatel má ukončen pobyt k 6. 3. 2017 dle pravomocného výroku prvostupňového rozhodnutí, potvrzeného rozhodnutím žalovaného. V důsledku toho je stěžovatelův vízový štítek vylepený v cestovním dokladu neplatný (viz Hlášení o skončení platnosti vízového štítku ze dne 16. 3. 2017).

[18] S ohledem na výše uvedené skutečnosti, jakož i s ohledem na smysl a účel § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců soud dospěl k závěru, že místně příslušným pro projednání a rozhodnutí věci je Krajský soud v Praze.

[19] V době podání žaloby měl stěžovatel nahlášenou novou adresu Z. 484, P. V důsledku nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného evidenčně zanikla ke dni 6. 3. 2017, stejně jako platnost vízového štítku. Dle soudu však tato skutečnost neměla vliv na evidované místo pobytu stěžovatele nahlášené dne 2. 3. 2017, z něhož vychází místní příslušnost krajského soudu. Údaj o tomto místě pobytu stěžovatele plyne mimo jiné též z Hlášení o skončení platnosti vízového štítku ze dne 16. 3. 2017, založeného ve správním spisu. Stěžovatel tak ke dni podání žaloby byl přihlášen k pobytu na adrese Z. 484, P., která byla rozhodující pro určení místní příslušnosti krajského soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Vzhledem k uvedenému tedy Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[21] O věci soud rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[22] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v konečném rozhodnutí v dané věci dle § 110 odst. 3 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu